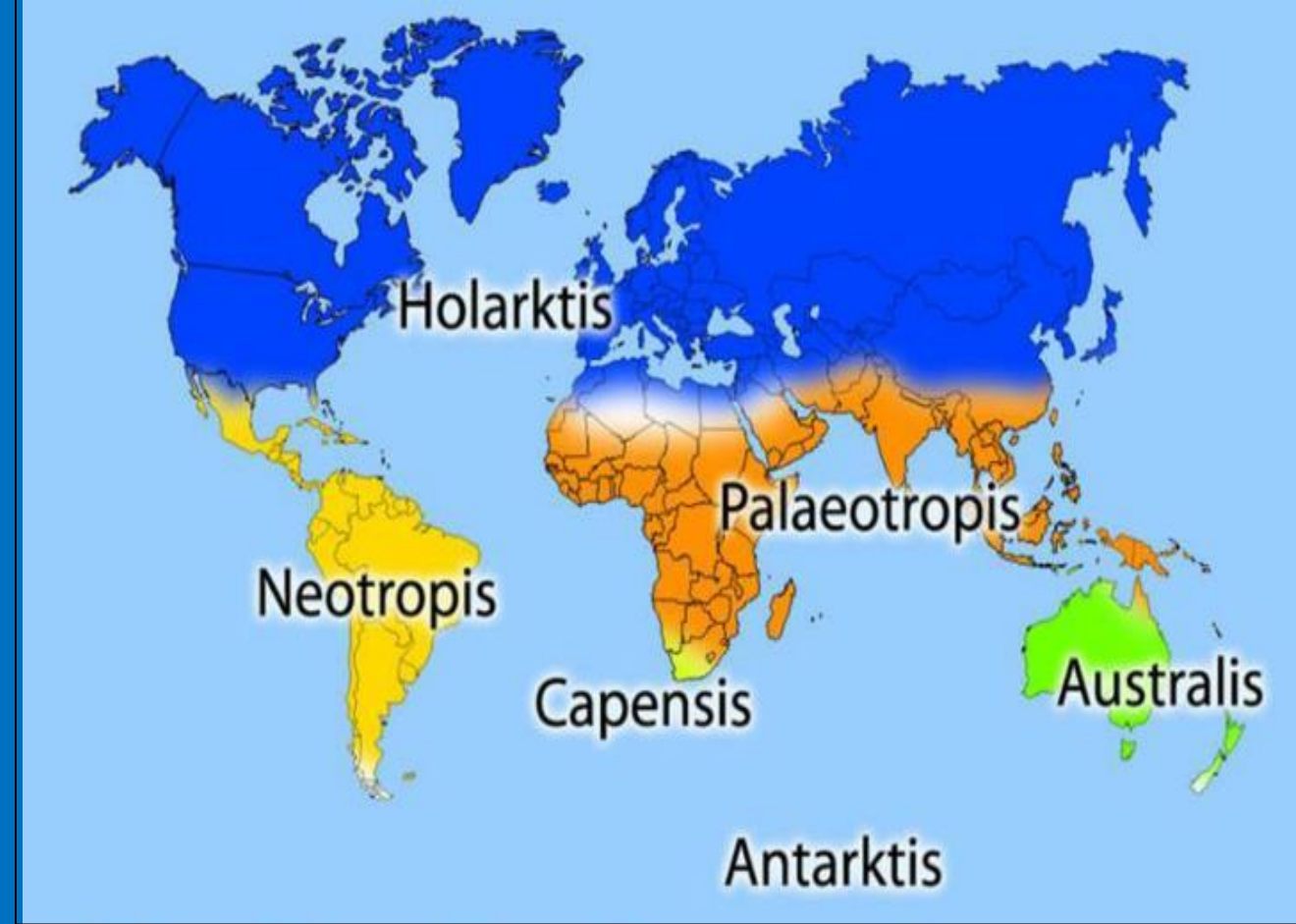

DÜNYA BİTKİ (Flora) ALEMLERİ: .

- Holarktis
- Paleotropis
- Neotropis
- Kapensis
- Australis
- Antarktis

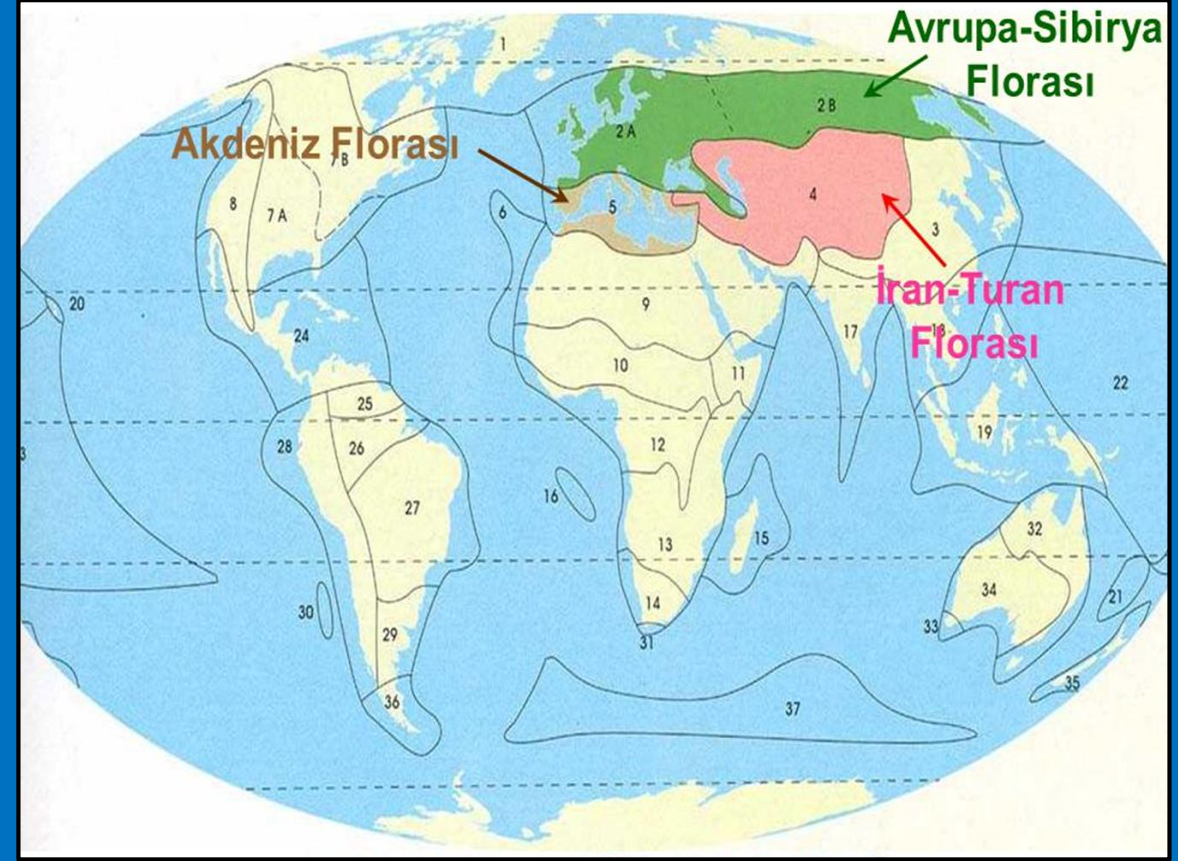
HOLARKTİK FLORA ALEMİ

- Avrupa –Sibirya Bölümü (Kolşik Flora-Öksin Formasyonu)
- Turan-Önasya Step Bölümü
- Akdeniz Bölümü

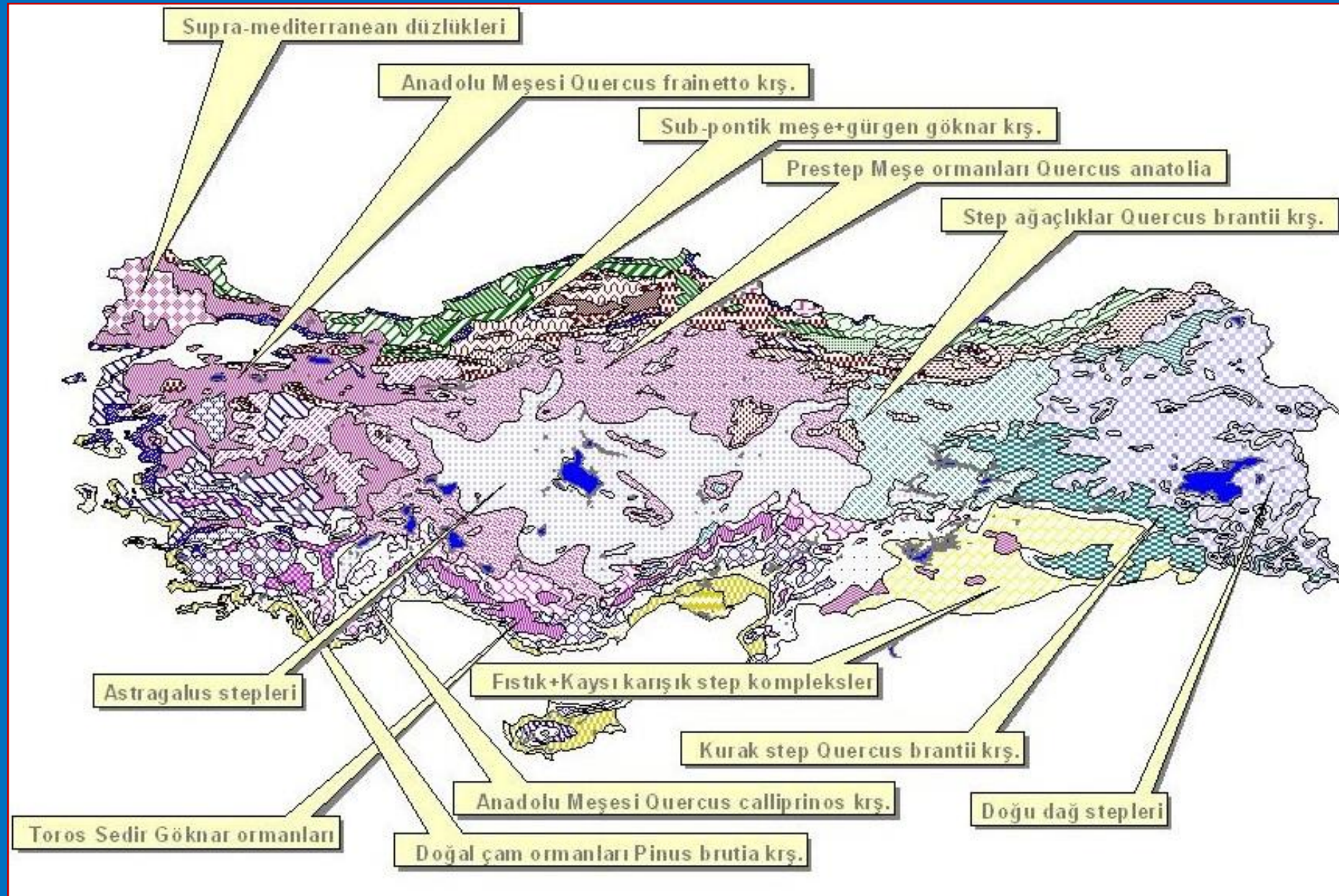
- **Holarktık Flora âlemi**

Holarktis, kuzey yarımkürenin soğuk ve ılıman bölgelerini içine alan bir flora alemidir. Bu alem içinde olup; Akdeniz, Avrupa-Sibirya, Orta Asya, Doğu Asya ve Kuzey Amerika olarak 5 bölgeye ayrılır.

Türkiye'nin içinde bulunduğu Holarktis; Avrupa-Sibirya, Turan-Önasya ve Akdeniz flora bölgesi olarak üçe ayrılmaktadır. Akdeniz Bölgesi'nin büyük bölümü, Ege ve Güney Marmara, ana hatlarıyla Akdeniz flora bölgesine dahildir.

Kuzey Anadolu ve Trakya, Avrupa-Sibirya (Paleoboreal Avrupa), Orta ve Doğu Anadolu ise, Turan-Önasya flora bölgesine girmektedirler. Avrupa-Sibirya flora bölgesi; Öksin ve Kolşik flora sektörü olmak üzere ikiye ayrılmaktadır.

Akdeniz Fitocoğrafya Bölgesi

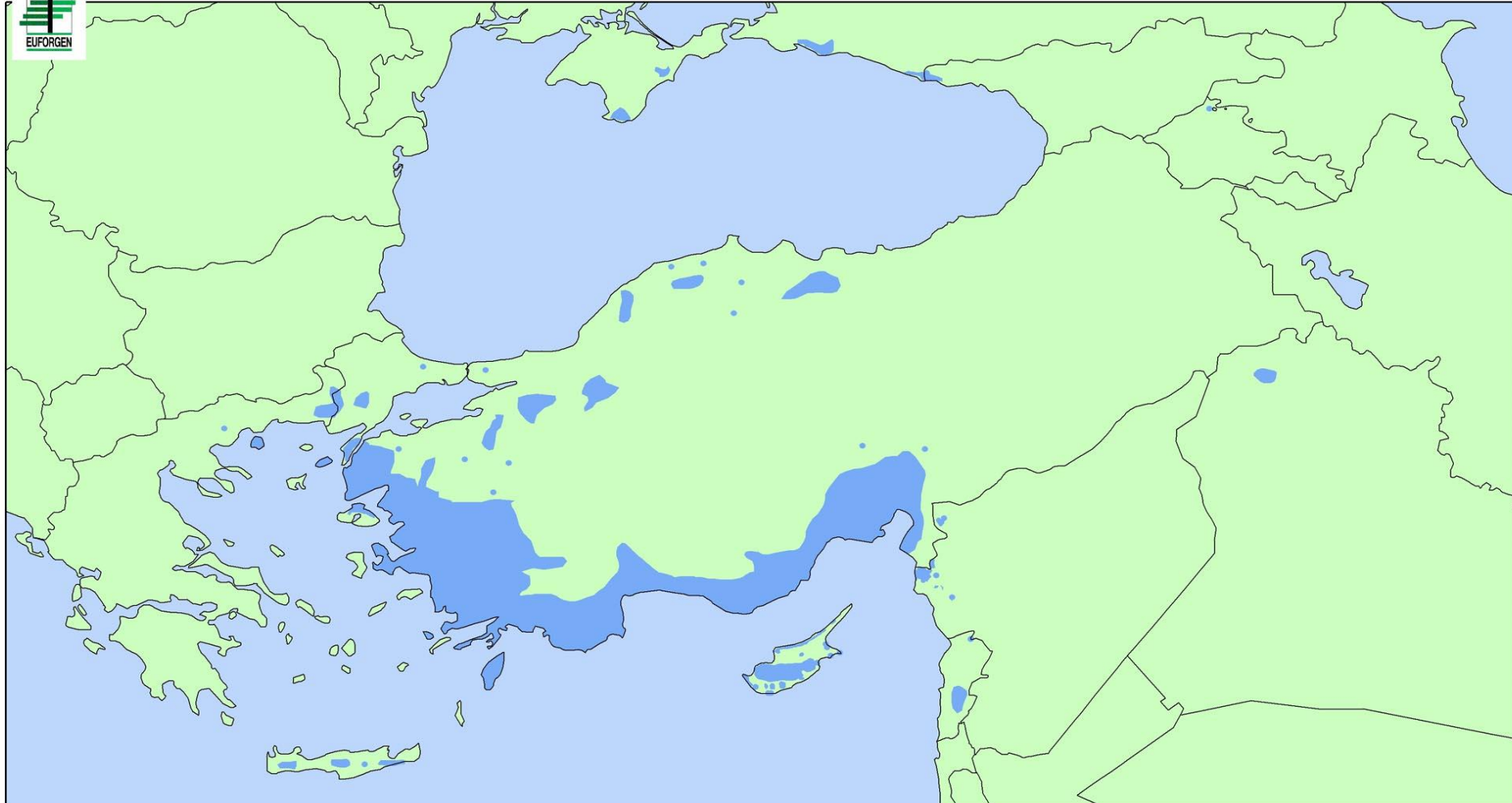
Güney Marmara kıyıları; Gelibolu ve Biga Yarımadası, Ege; Uşak ve Denizli çevresi, Torosların güneye bakan yamaçları, ve Amanos Dağları Akdeniz flora bölgesine içinde bulunan yerlerdir. Bu bölgede ortalama sıcaklıkların yüksek olması nedeniyle, sıcaklığı ve ışığı seven , çoğu herden yeşil bitkiler yaygındır. Bu alanlarda, kızılçam ormanlarının tahrip edildiği yerlerde, maki örtüsü geniş bir yayılım göstermektedir.

Akdeniz Bölgesi ormanları; bölgenin yüksek dağlarını oluşturan Toroslar ve Amanos dağları üzerinde yer alır. Bu alandaki ormanları, kıyıdaan itibaren 700-800 m'lere çıkan maki formasyonu üzerinde belirginleşerek, yer yer 2000-2100 m'lere kadar devam ederler.

Orman örtüsünü, alt kuşakta, kızılçam ve meşe türleri, yüksek kesimlerde ise (1200-2000 m.) sedir, köknar ve ardıç gibi iğne yapraklılar oluşturur. Bu orman alanları Türkiye'deki tüm ormanların yaklaşık, %20'sini oluşturmaktadır.

Pinus brutia

This distribution map was compiled by members of the EUFORGEN Conifers Network based on an earlier map published by W.B.Critchfield & E.L.Little, Jr., Geographic Distribution, of the Pines of the World, USDA Forest Service Misc. Publication 991, 1966 (<http://dendrome.ucdavis.edu/Image/Rangemap/>) and was published in:

Fady, B., H. Semerci and G.G. Vendramin. 2003. EUFORGEN Technical Guidelines for genetic conservation and use for Aleppo pine (*Pinus halepensis*) and Brutia pine (*Pinus brutia*). International Plant Genetic Resources Institute, Rome, Italy. 6 pages

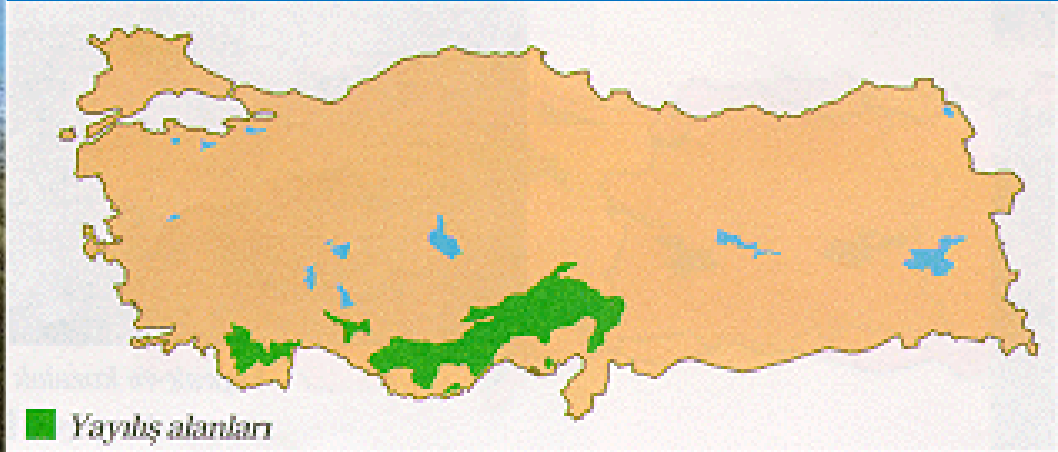
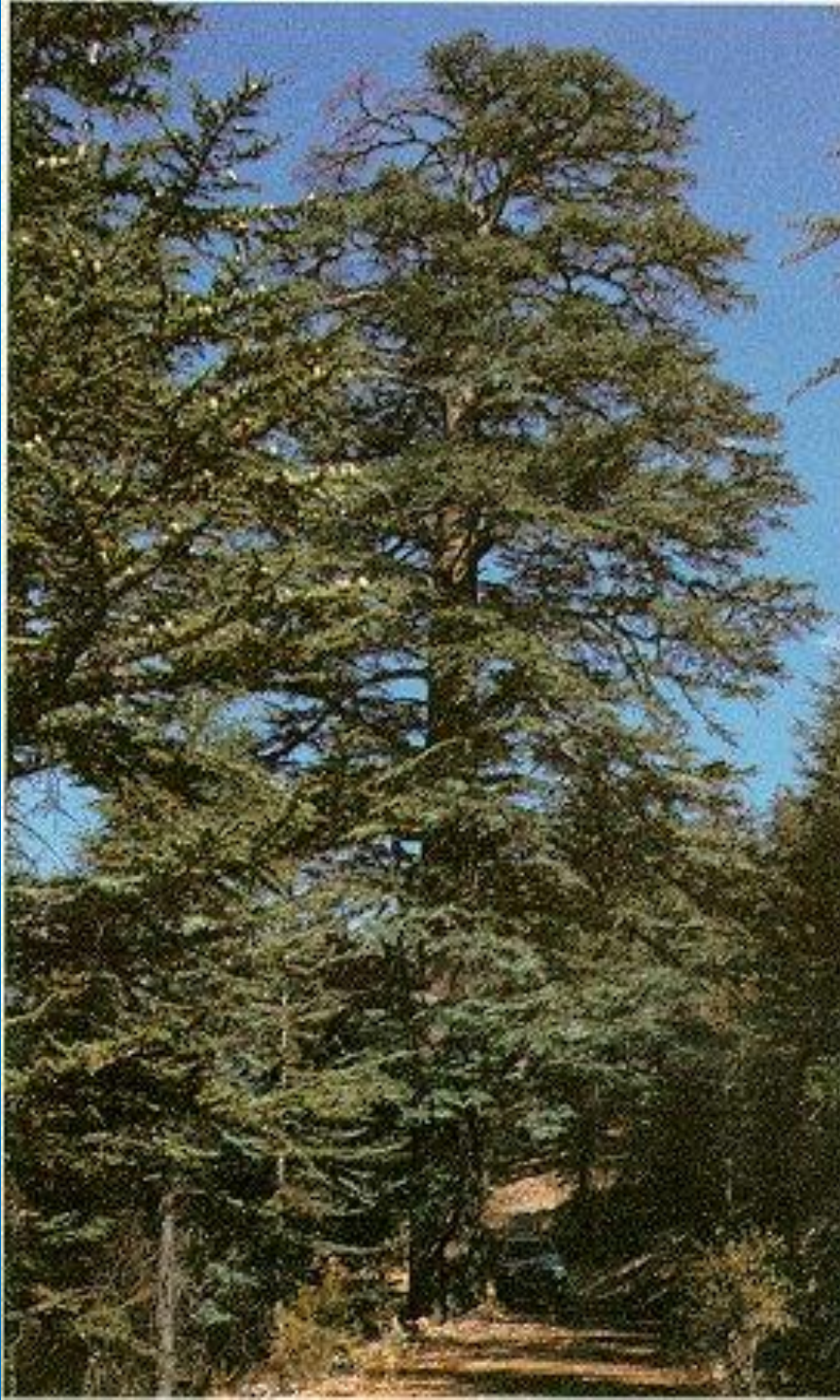
Kızılcam

Akdeniz Fitocoğrafya Bölgesi'nin, Marmara ve Ege kesiminde kalan ormanlarını; Kocaeli güneyinde, Samanlı Dağları, Bursa, Biga çevresi, ve Trakya'da, Korudağı ormanları oluşturur. Uludağ, sırasıyla, ağaççık katı, yayvan yapraklılar, iğne yapraklılar ve Alpin çayır oluşan kuşaklardan oluşmaktadır. Bu alandaki türlerin başlıcaları; meşe, kayın, gürgen, kestane, göknar, karaçam ve kızılçamdır. Bu bölgelerdeki, nemli ormanlar kuzey kesimlerde, kuru ormanlar ise güney yamaçlarda yayılım gösterirler. Kazdağı ve çevresinde, özellikle 1200'm'lerden sonra Kazdağı Göknarı yaygındır.

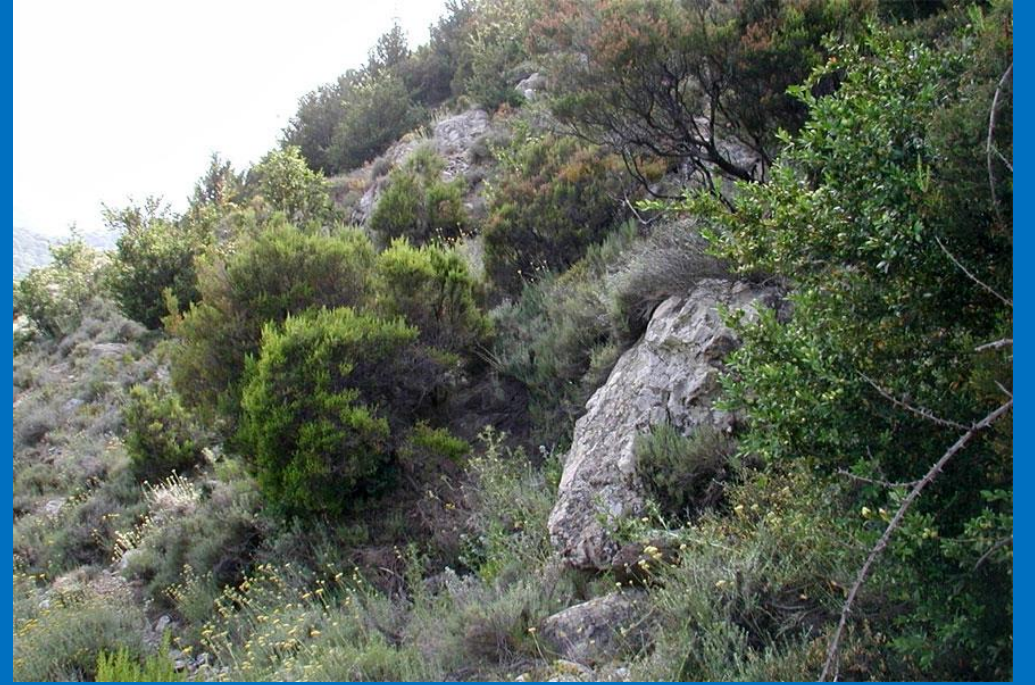
Daha kurakçıl karakterli olan Ege ormanları, kızılçam, meşe ve ardıçlardan oluşmaktadır. Aydın Dağları, Bozdağlar, Beşparmak- Madranbaba dağları, Kozak yaylası bu türler yanında, fıstık çamının yaygınlaştığı yerlerdir. Marmaris ve Köyceğiz çevresindeki endemik Sığla ağacı dikkat çeken türler arsındadır.

Sedir

Akdeniz bitki toplulukları içinde **maki ve garig** formasyonu önemli bir yer tutmaktadır. Akdeniz iklimi bölgesinde, özellikle kızılçam ormanlarının tahrip edildiği yerlerde çalı karakterli, 3-4 m'ye kadar her dem yeşil ağaççık toplulukları maki formasyonu olarak tanımlanmaktadır.

Akdeniz, Ege ve Marmara bölgelerinin, özellikle kıyı kuşağında yaygındır. Maki elemanları, kıyıda ortalama, 600 m'lere kadar çıkmaktadır. Bu formasyonun başlıca türlerini Keçiboynuzu, Mersin, Defne, Kocayemiş, Zakkum, Sandal, Funda, Menengiç ve Pırnal Meşesi oluşturmaktadır.

https://4.bp.blogspot.com/-OT6v3xd5ZhQ/Vt818RLZQml/AAAAAAAAAde4/thJaXwJrC3Y/s1600/maki_bitki_ortusu.jpg

Garig (Frigana) formasyonu ise makiinin de bozulmasıyla onun yerine yerleşen, bu durumun ortaya çıkmasında, ana kaya ve toprak özelliklerinin de etkili olduğu örtülerden oluşur.

Makiye oranla daha kurakçıl özellikteki akçakesme, laden, katran ardıcı, kermez meşesi, kekik, adaçayı ve geven gibi türlerden oluşan bitki topluluklarıdır.

http://4.bp.blogspot.com/_XbtgKDxHg-M/TQn2ZdAVE1I/AAAAAAAAAo/9qOqWki9F1M/s1600/garig5.JPG

Karadeniz Fitocoğrafya Bölgesi

Yıldız Dağları'ndan, Doğu Karadeniz Dağları'nın doğusuna kadar uzanan kesimde, Ordu'nun, doğusunda **kolşik** ve batısında **öksin** florası olarak adlandırılan bölgeyi içermektedir.

Batı kesimdeki, Öksin formasyonu içinde; Uludağ göknarı, Kızılağaç, kayın, gürgen, akçaağaç, fındık, kestane, sarıçam ve bazı meşe türleri bulunmaktadır. Kolşik florayı temsil eden türlerin başlıcalarını ise; başta ladin olmak üzere, kızılağaç ve bazı meşe türleri ile birlikte, birkaç türü bulunan Rhododendron'lar (orman gülü) oluşturmaktadır.

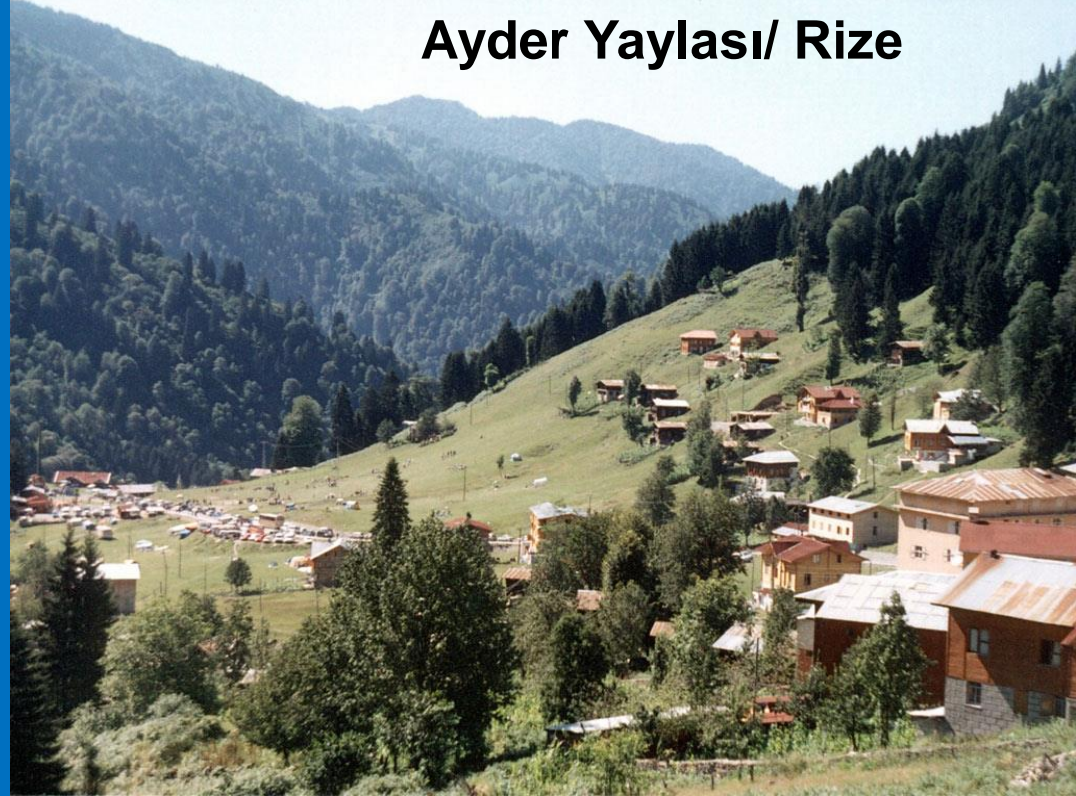

Çamlıhemşin

Karadeniz Fitocoğrafya Bölgesi

Ayder Yaylası/ Rize

Türkiye'nin en fazla yağış alan kesimlerini kapsayan bu alanda kıyıdaan itibaren başlayan ormanlar; 2000-2100m'lere kadar çıkar. Özellikle en gür ormanların bulunduğu, Doğu Karadeniz Dağları'nın kuzeye bakan yamaçları üzerinde çok belirgin katlar oluşturan orman örtüsünün üzerinde alpin çayırlar yaygındır.

Kıyı kuşağında 200-300m'lere kadar bir ağaççık katı yer alır. Buradaki elemanları genellikle orman altı florasına ait türlerle birlikte, bazı maki elemanları oluşturur.

Orman altı florası (orman gülleri) (Trabzon)

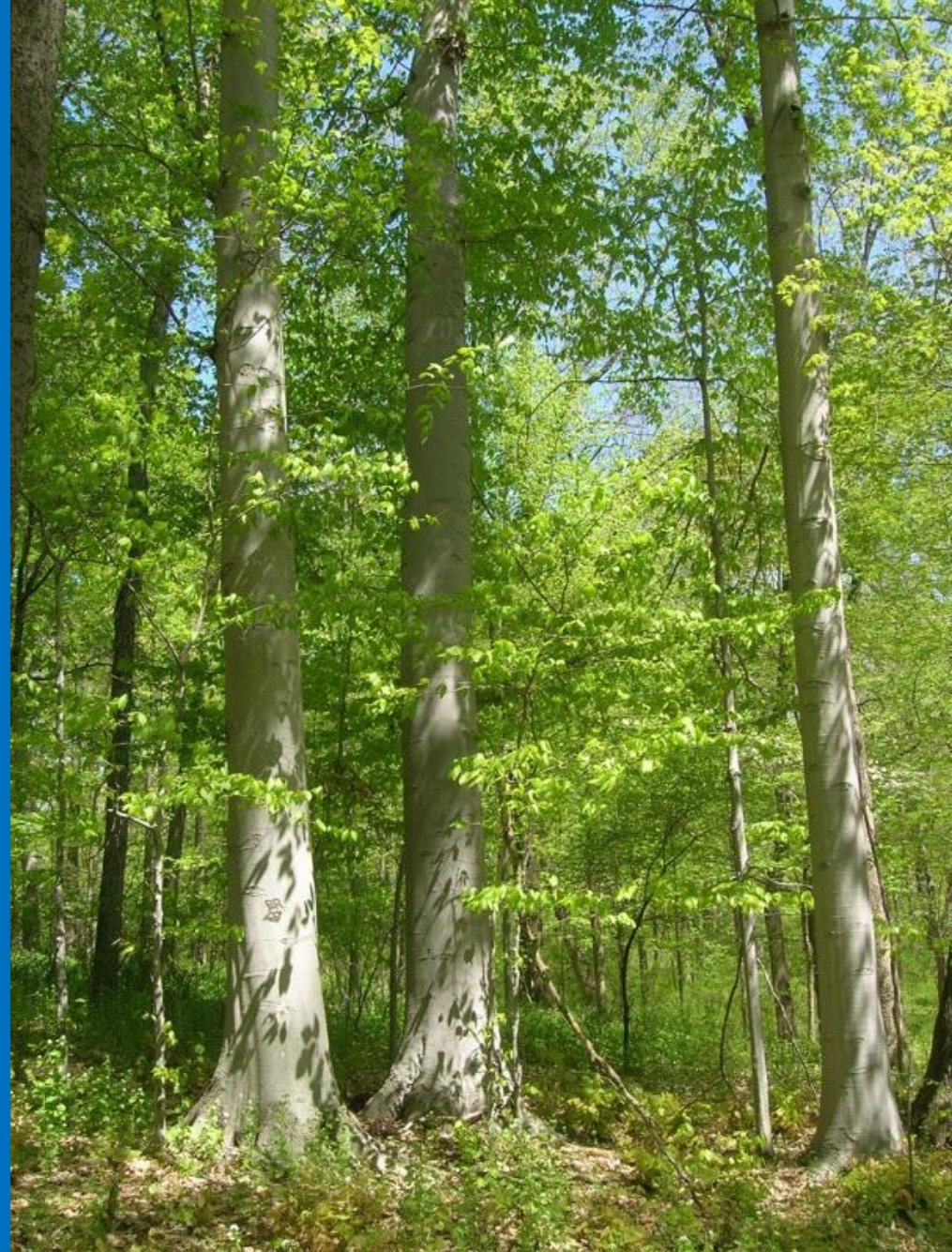
Buradan itibaren, kızılağaç, ihlamur, kestane, gürgen, meşe ve kayın gibi, ağaçlardan oluşan ve yer yer 1000-1200m'lere kadar devam eden, yayvan yapraklı ağaçların oluşturduğu kuşak yer alır.

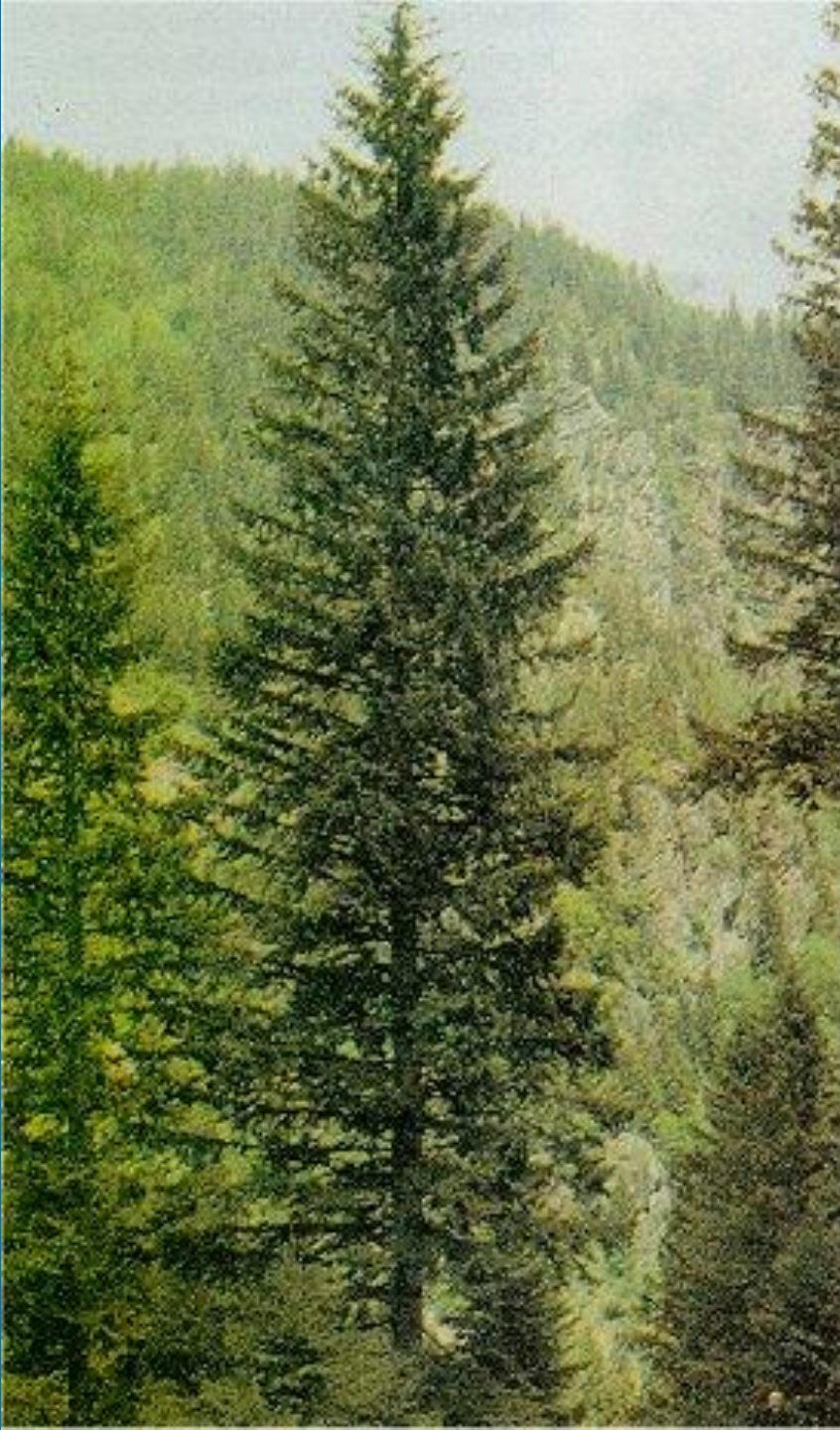
Karadeniz ormanları bu kuşaktan sonra, yayvan yapraklılarla, iğne yapraklıların karma olarak buldukları bir kat oluşturur. Buradan, tedricen sadece iğne yapraklı türlerden oluşan üst kuşağa geçilir.

Karadeniz dağlarının, orta ve batı kesimlerinde çoğunlukla karaçam ve göknar, doğu kesiminde ise, göknar, ladin ve sarıçam ormanları dikkat çeker. Karadeniz Dağları'nın güney yamaçlarında orman varlığı daha çok kuru ormanlar halindedir.

Kuzey Anadolu Dağları'ndaki orman üst sınırı 2000-2100 m'lerde olup, buradan itibaren, görkemli bir Alpin çayır katı başlar ve çok eğimli yerler dışında zirvelere kadar uzanır.

Kayın Ormanı-Doğu Karadeniz

Ladin

İç ve Doğu Anadolu Fitocoğrafya Bölgesi

Tipik step sahalarından biri olan bu alanda, İnan-Turan kökenli bitki türleri yaygındır. Özellikle, İç Anadolu'da ağaçların bulunmadığı gerçek step sahası ile çeşitli çalı ve park ormanlarını da içeren kesimler farklı bir görünüme sahiptir.

İç kesimlerde geven, yavşanotu, kekik, deve dikenini ve üzerlik otu, en fazla rastlanan türler arasındadır. Uzun zamandan beri önemli bir yerleşme alanı olan Anadolu'da, insan etkisine bağlı olarak bozkırların alanı genişlemiş, ağaçlı sahaların büyük bölümü özelliğini yitirmiştir.

<https://www.iklim.gen.tr/images/Bozkir-Iklimi-38.jpg>

Geven (Keven)

Anadolu bozkırları; iç bölgelerde yağışların azalıp, sıcaklık farklarının artması nedeniyle otlardan oluşan bir örtü gelişmiştir. Geniş bir alana yayılan bu örtünün, İç Anadolu'nun merkezi kısımlarında yıllık ortalama yağışın 250 mm'nin altına düştüğü, Tuz gölü ve Konya çevresi asıl step sahası olarak tanımlanır. Buradaki bitkiler, çevresel koşullara çok iyi uyum sağlayan ve yer yer bazı tuzcul türleri de içeren bitkilerden oluşmaktadır. Anadolu'daki, antropojenik step sahaları, gerçek steplerden daha geniş bir alan kaplamaktadır.

Doğu Anadolu'da ise; Sivas, Erzincan, Erzurum ve Iğdır çevresi steplerin yaygın olduğu yerlerdir. Güneydoğu Anadolu'daki alçak plato sahaları ve ovalar da tipik bozkır sahalarıdır. Ancak bu sahalarda, tarımsal etkinlikler fazla olduğu için doğal step sahaları az miktardaki engebeli sahalarda korunmaktadır.

Deve tabanı

Deve dikenini

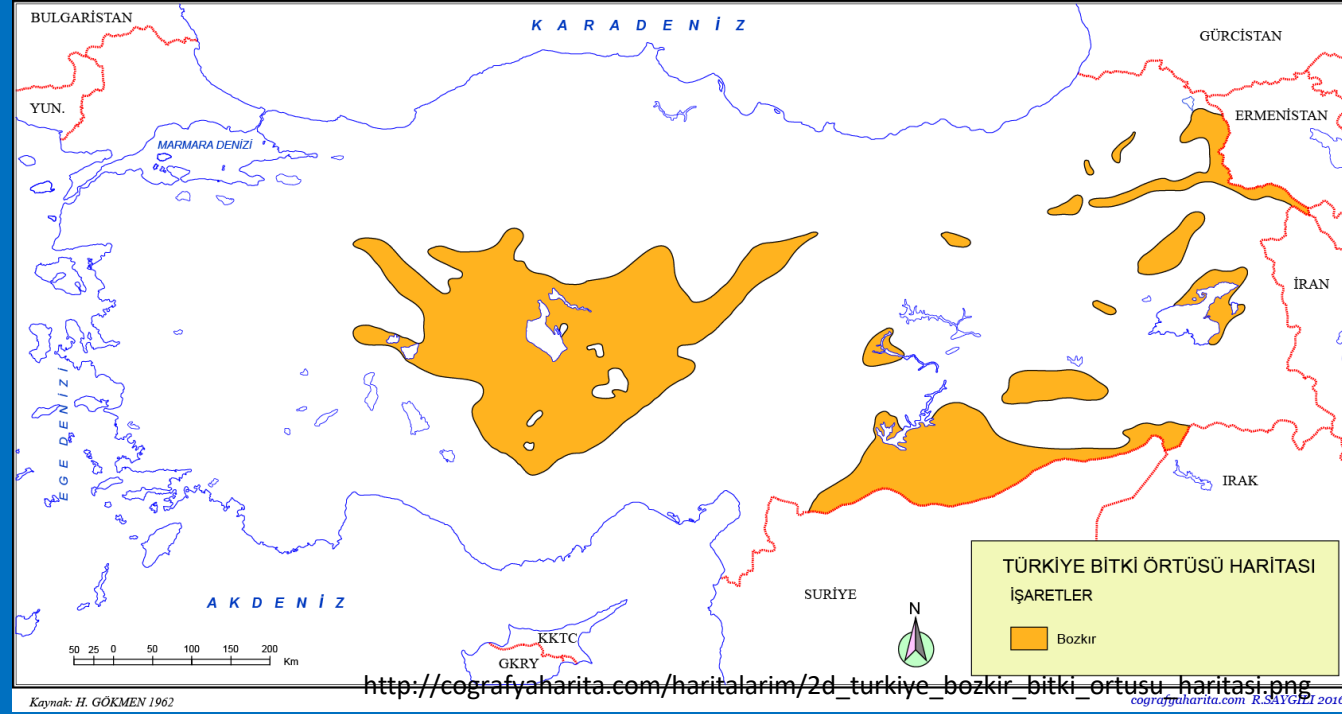
Çoban Yastığı

Güneydoğu Anadolu Fitocoğrafya Bölgesi

Güneydoğu Anadolu Fitocoğrafya Bölgesi, yaz sıcaklıklarının yüksek olmasına bağlı olarak ortaya çıkan uzun kurak dönem ve tarımsal faaliyetlerden kaynaklanan beşeri etkilerle bozkırların hakim olduğu bir bölgedir.

Anadolu'daki diğer bozkırlara göre tür sayısı ve örtü bakımından daha yoksul olan Güneydoğu Anadolu, orman varlığı bakımından da aynı durumdadır. Bahar dönemindeki olumlu koşullar sayesinde hızla yeşerip-büyüyen otlar, kısa sürede artan sıcaklıklar ve etkili olmaya başlayan kurak koşullar nedeniyle kısa sürede sararır.

Bu durum, bölgenin dağlık ve yüksek kesimlerinde değişen koşullara bağlı olarak çalı karakterli bitki topluluklarının, hatta Mazıdağı çevresinde görüldüğü üzere meşe topluluklarının oluşmasına olanak sağlar.

Güneydoğu Anadolu Fitocoğrafya Bölgesi'nde az sayıdaki akarsu boylarında yer yer söğüt ve kavak ağaçlarından oluşan ile söğüt toplulukları yer almaktadır

<http://ajansurfa.com/Images/Thumbs/News/28743-bozkirlar-koruma-altina-alinacak-700x0.jpeg>